

OZVENA ZAPADU
(ECHO OF THE WEST)

ZABAVNÝ :: TYDENNIK

PUBLISHED WEEKLY

Vychází každou středu. Published Wednesday

Vydavatelé :: Publishers
ODVARKA BROTHERS, CLARKSON, NEB.

Podplatné na rok \$1.00 Subscription \$1.00

Adresa redakce:
ODVARKA BROS., CLARKSON, NEB.

Hlasy našich žen.

WEINERT, TEXAS.

Spanilý čtenářky! Vítám vás dnešního dne milé přítelkyně. Čt. redakce prosím popřejte mne zase trochu místa, bych si mohla trochu pchovřit s družkami. (Poz. red.: včelvitáno.)

Dnes se hodlám rozepsati v tom směru, zda žena rolníka neb žena měšťana má větší právo vyčítati její postavení. Zkrátka řečeno, která jest spokojenější. Můžete též ně která z vás o tom něco napsati. — Můj náhled jest že žena rolníková, ač je nucena více pracovati jest spokojenější a šťastnější! — proč? — ovšem že na ženu farmarovu jest uloženo mnohdy více starostí práce a snahy, pak není tolik různých zábav a radovánek avšak doznaní se musí, že život měšťáckých žen, není též velice skvělý a takový jaký se na první povšimnutí zdá. Též nehodlám tím zapřít, že žena t a i ta má své světlé a stíné stránky, ale když budeme trochu více uvažovati, poznáme, že žena farmara třeba sebe chudobnější, jest šťastnější a stojí si na všem mnoho lépe. V případě kdy má farmer mnoho práce, kterou nemůže sám zastati a nemá prostředků, by si zjednal pomoci, vypomůže mu žena, kdy zase ona je práci přetížena, pomůže on zase jí, vypomáhají si navzájem, jeden druhému nezabývají se též tou pošetilou myšlénkou, která mnohdy druhého snižuje, správně řečeno, nemyslí sobě jen já, a já jsem já, Jsou oba rovni, neb oba budují; pak přejdou řadu let společného přičiňování podílejí se oba stejně v tom, co pilnou práci a společnou práci vydobyli. — Pracují stále pospolu stávají se nerozlučnými bytostmi; oba se rádi spolu podílejí na sebe menším úspěchu. Všim stává se žena rolníkovu více než měšťákovu, neb ženě dělníka jest zamezeno býti při jeho práci, jakž potom se ona má o ní zajímati, neb on jest mimo domov celý den, a večer?! Co rolník pracuje na zdravém čistém vzduchu, zapotí se ovšem často notně, leč osvěží ho vánek, není též nucen pracovati zda jest vysilen — co zatím dělník ve městě se mučí, pracuje celé dny v dusných továrnách, kde nepřijde toho blahodárneho vánku a večer když uléhá podléhá tím samým mukám, neb jest nucen spáti často v dusné světnici. A odpočinek? o tom není ani řeči! Zda jeden den by se oddal odpočinku příští den všude všeho schází neb pracuje z ruky do úst. Často se stává vynechá-li jeden den, jde druhý den do práce pán jej vyžene a on s rodinou jest vržen na pospas bídě a hladu, zda žena se nestará o nějaké to praní, neb mytí podlah. Žena matka se cítí večer nejšťastnější vidíš svoji rodinu pohromadě v středu pak jejich otec. Žena dělníka nevidí muže celý den, těší se ale aspoň večer s jeho přítomností, ale zřídka se stává že by on vydržel doma, neb raději si po celodenní práci hledá zábavu u svých kamarádů. Rodinu rolníka shledáme ponejvíce večer společně se bavící — osvězuje jeden druhého. Ve dne když nejsou pohromadě, jsou alespoň blízko. Pak ty děti, jaká radost! Každý jako malý mouřenínk osmahlý od slunce, ale přece v něm dýše zdravá síla a vůle, kdežto měšťácké děti vidáme, vždy bledolící a znavené. Pak

— Ještě nikdy neviděl jsem právního blázna, kterýž by se nebyl vážným a moudrým tvářil, a ještě nikdy člověka opravdu moudrého jehož tvář by nebyla v každý čas ku smíchu připravena bývala.

— Prává svoboda záleží v tom, aby se dobré zákony dělaly a pak také zachovávaly.

— Má-li satyra co prospěti, musí býti tak sepsána, aby každý kdo ji čte nebo slyší, sobě řekl: "Toť spravedlivé, nebo šlehá všechny nejen mne!"

žítí na farmě nebo ve městě. Nechei nikdy žítí ve městě, co žítí budu chei býti věrnou pracovníci přírody, kterou miluji co matku. O tomto již dosti. — Družce která se zmínila zda jsem dopisování zanechala a další její slova — já vzdávám mé vřelé díky za sympatie. Pište jen zase. Též chei promluviti několik slov k pí. Plavečkové. Milá paní! Nebudu se nikterak hněvati, když budete chtít něco z mých dopisů vyvracet, totiž to co se vám nebude líbiti; já budu vždy míti na zřeteli přísloví: "Není ani jednoho, by zachoval se všem!" Pak není mojí zvykem, začínati nějakou polemiku se starší ženou mě. Též nebylo vám třeba uváděti mé osobě onen příklad neboť jej znám sama, ale ne v té podobě jak jste jej uvedla vy. Já znám vás osobně, jakož i vašeho muže a podobně i syna. Ženou jeho byla vlastní moje sestřenice, dle vašeho zdání žena velice spořádaná a dobrosrdečná. Vám ovšem se nedívím, že se syna zastáváte, neb nemůže ani jinak býti. Doufám, že se vám nemusím představovati, jen všimněte si mého jména divčeho — vzpomenete si zajisté, zda Vy né, tedy váš syn dozajista. Bývalý náš domov býval Marshalltown Iowa. Zda budete chtíti zvěděti něco více, sdělím vám v dopise soukromém, nikoliv touto cestou. — Vy pane sazeči, promiňte špatné psaní neb spěchám, (Poz. saz.: Milá paní není třeba žádného prominutí, sází se mně dobře z vašeho rukopisu.) jest skoro půlnoci a proto dobrou noc milé družky, pište často a hodně což mně bude nad míru těšit. S pozdravem jsem vaše Mary J. Červený-Hlavata.

LETCHER, SO. DAKOTA.
Čtená redakce:— Ačkoliv jsem se stala nedávno teprve odběratelkou vašeho listu, rozhodla jsem se napsati něco do rubriky "Hlasy našich žen." Za prvé něco o té úrodě. Obilí se seká již a jak vše vyhlíží, slámy bude dosti, ale z-

no utrpělo rezem, tak že klásky jsou napolo prázdné. Bude asi spat 4—6 bušů po akru. Zda-li déšť v pár dnech se nedostaví, korny zasechnou a tak ti ubožáci farmeři budou bídně odměněni za tu svou namáhavou práci. Ještě takový farmer, který drží dobytek přece něco odprodá aby měl na ty daně. Rentýři platí zde obyčejně hotově a to z jedné čtvrtě 400—600 doll. Z takové úrody jaká jest letos, to ani nestří na ten rent a což potom to ostatní, ta grocerie. Žádný se takového rentýře nezeptá, "Jo člověče, kde to nyní vezmeš?" Obyčejně se řekne. Jo, jo, žádná nebyla úroda, proto je všechno drahé, když jest úroda pak se řekne. jo, jo, ta válka to udělala, že je vše tak drahé. Jedním slovem ti vedoucí pánové kteří v tomto světě ten pořádek vedou, jsou nemilosrdní odřiduchové; ale když to lidstvo chce tak míti, jaká pomoc. Nechám raději té politiky a milým čtenářkám se představím. Jsem ještě mladá, neceřelých (ale už brzo mě bude) sedm desítek let, práce proto již to tak nejde jako dříve a proto jsem již na mém zaslouženém odpočinku. — Někdy zase napíšu více. (Poz. red. Jen pište milá paní, bude nás těšit). Zdravím všechny čtenáře a čtenářky t. l. a redakci.

DORCHESTER, NEB.
Čtená redakce a milé čtenářky! Prosím o uveřejnění těchto pár řádků. Jest to můj první dopis, nejsem žádnou písarkou ani skladatelkou dopisů a tak nevím jak to vše naspat by to mohl pan redaktor uveřejnit. Ze chyby budu míti jsem přesvědčena, ale doufám, že čtená redakce mi odpustí a chyby mé napraví. (Poz. red.: Pišete et. slečno dobře, jen pište častěji). Není tomu dlouho co odbíráme Váš list, ale velice se nám zamlouvá, obzvlášt ty romány. Když noviny přijdou, tu je první román, který čtu, práce může být

jakákoliv, ale román musím mít přečtený, až se někdy moje máti zlobí, ale když já jsem taková čtenářka. S dopisováním mi to tak nejde. Velice se nám líbí dopisy pí. Č. Hlavatě. Též modrooká čtenářka má pěkný dopis, líbil se mi a souhlasím s Vámi slečno, nebo paní? Prosím odpusťte mi, že Vás tak nazývám, ale jedno musí být správné. Také jsem sloužila na všelijakých místech, a tak člověk uvidí, uslyší dobré i zlé a tak si myslím, když to tak člověk vidí, tu přijde sen do budoucna a pomyslím sobě, že je lépe zůstat na svobodě než takový život mít. Avšak ono to je jen zřídka, jindy zas vidí člověk jiné manželé jak jsou šťastní. Tu všechno se dívá ve sebe. ó jaký to rozdíl. Nemínila jsem se takto rozepisovat ani žádného urazit. Ale ctěné dopisovatelky, též čtenářky, žádám vás laskavě, která z vás víte jak se dělají korále z růží. Prosím vás některou která je dovedete udělat byste mi odpověděla zdali byste mi je mohla udělati. Poštu a od práce vám zaplatím. Tedy mi dopište na dole uvedenou adresu, zatím vám předem děkuji. Letos nám růže mnoho kvetly. Tedy jsem je sušila. Viděla jsem z nich již korále a velice se mi líbí. Tedy bych si jich přála. Tímto končím, na poprvé je toho dosti a bych p. sazeče neunavila, aby to pak neposlal odkud není návratu. S úctou
Šl. Božena Rychecká.
R. 3. Dorchester, Neb.
Pozn.: Abych nepřišla s prázdným, zasílám zde báseň kterou nám zaslal 14-letý synáček mé sestry z Čech. Je smutná a dojemná.
Padlým Benešováčkům.
(Naspal raněný vojín jenž opustil právě nemocnici po těžké operaci v upomínku na své padlé druhy ze dne 8. září 1914 na řece Drině).
Tam kde řeka Drina prudce teče, krev tam pluků českých proudem teče.

Památný nám den osmého je září, kdy tu mřeli naši hoši chrabří. Toho dne je svátek mariánský, půjdeme přes Drinu hoši český. A již do proudu nasedáme, hrozný boj nás čeká v druhé straně.
Nepřátelské koule prudce prší, na rovině z lesa od návrší. Lesy, pole širé dobili jsme, mnoho dobrých hochů ztratili jsme.
Nepřítel útočí na vše strany, Pane Bože budiž s námi. Dělostřelba hřmí, stromy kácí, posílá nám žádná nepřikvácí. Poslední paprsek zemi líhá, v holestech můj drahý přítel zmírá.
Strhaný zrak ke mě hledí, Vyříd' doma všem mé pozdravení. A již noc nastala tůze tmavá, s Bohem děti moje, ženo drahá. Když se podíváme na měsíček, zraněný vás zdraví váš tatíček. A když slunko vyšlo na obzoru, nazpět paprpy jdu přes zlou vodu.
Jenom tvoje tady osamely, české Benešova děti byli. Podplukovník náš muž to šedivý, pro záchranu naší dělá divy. Přes proud řeky dvakrát plovat, na břehu stál nám pomáhal. A sže mu s očí tekou, v jak těžko zápasit je s řekou. Jedněm podal provaz, druhým ruce, všechny svoje děti zachránit chce. Prosté kříže znamenají, kde čeští hoši boj dokonali. Těla jejich kryje černá hlína, na smutnou dobu upomíná. Na té hlíně věnce zvaldí, dřimejte zde sladce bratří padlí. My jestli se zdravý navrátíme, od vás doma pozdrav vyřídíme. Vaším mátím, ženám a dětem, dojemnou zvěst tu donesem. Ze jste na ně vzpomínali, v hodině smrti je volali. S Bohem ženo, děti, máti, váš drahý už se nevrátí. Vzpomínejte ve svém žití, že jsem tu mohl s vámi býti.

DNE 7ho LISTOPADU

Volte pro HUGHES a FAIRBANKS

a celý republikánský lístek

Charles E. Hughes
For President

Charles W. Fairbanks
For Vice-President

a tak bude zajištěn mír a prosperita